Nichita Stănescu

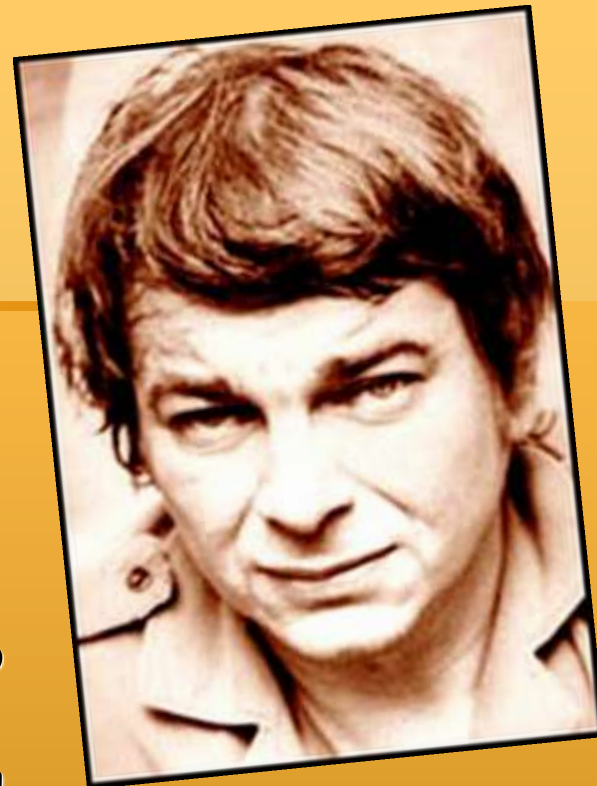

"Poetul nu are biografie: biografia lui este de fapt propria lui operă, mai bună sau mai rea, mai mareaţă sau mai puţin mareaţă."

...despre Nichita Stănescu

Născut

31 martie 1933 la Ploiesti

Decedat

13 decembrie 1983 Bucuresti

Familia

Tata: Nicolae H. Stănescu - născut la 19 aprilie 1908. În linia paternă, Nichita Stănescu se trage dintr-o solidă familie de mici mestesugari si comercianti români, la origine tărani prahoveni veniti în Ploiesti pe la începutului secolului nouăsprăzece.

Mama: Tatiana Cereaciuchin - născută în 16 februarie 1910, la Voronej, într-o familie de conditie nobilă din părtile Donetului, refugiată apoi în România. Se mută la Ploiesti unde îl va întâlni pe Nicolae Stănescu. Tinerii se vor căsători la 6 decembrie 1931.

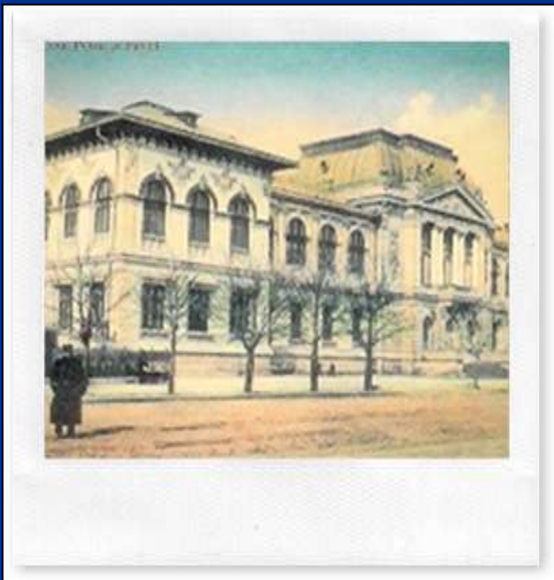
Iubirile lui Nichita

În 1952, s-a căsătorit cu a doua dragoste a sa din adolescență, Magdalena Petrescu, dar cei doi se vor despărți după un an. În 1962 s-a căsătorit cu poeta și eseista Doina Ciurea, din a cărei dragoste se va plămădi tema volumului *O viziune a sentimentelor*. Ulterior, fiind împreună cu poeta și autoarea Gabriela Melinescu, se vor inspira reciproc în a scrie și a construi universuri abstracte. În 1982 se căsătorește cu Todorița (Dora) Tărâță .

Studii

1944-1952 - Liceul "Sf. Petru si Pavel", devenit "I.L. Caragiale" din Ploieşti

1952-1957 - Facultatea de filologie a Universităţii din Bucureşti

Activitatea literară

1955 - Transcrie " Argoticele" sale, care nu au fost publicate , ci văzute ca profund neserioase

1957 - În martie Nichita Stănescu debutează simultan în revistele *Tribuna* şi *Gazeta literară* din Cluj cu trei poezii

1957-1968 - Este pentru scurt timp corector şi apoi redactor la secţia de poezie a *Gazetei literare* (director Zaharia Stancu)

1960 - La sfârşitul anului debutează cu volumul " Sensul iubirii", 112 de pagini de poezii

1963 - Primul pas peste hotare al poetului, în Cehoslovacia

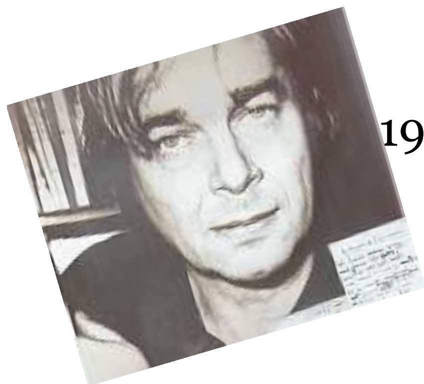
1964 - Apare la începutul anului " O viziune a sentimentelor", un volum cu care poetul primeşte Premiul Uniunii Scriitorilor. O cunoaşte pe Gabriela Melinescu şi, în tensiunea relaţiei lor, poetul creează cele mai explozive opere

1965 - Apare în martie volumul de poezii " Dreptul la timp", 84 de pagini

1966 - Publică doar " 11 Elegii", toate Elegiile vor apărea în anul următor, în prima sa antologie, " Alfa"

1967 - Trei cărţi ale sale sunt tipărite: " Roşu Vertical", antologia "Alfa", şi volumul de poezii " Oul şi sfera". Poemele sale încep să aibă o aură melancolică învăluită într-o stare de regret

1969 - Tipăreşte " Necuvintele", care primeste Premiul Uniunii Scriitorilor. Mai apare şi volumul de poezii " Un pământ numit România". Este numit redactor- şef adjunct al revistei *Luceafărul*, alături de Adrian Păunescu

1970-1973 - Este redactor- sef adjunct la *România literară*, revista condusă de Nicolae Breban

1970 - Publică " **În dulcele stil clasic**" şi a doua sa antologie " **Poezii**". Sustine o rubrică lunară în revista *Argeş*

1971 - Apar în Iugoslavia două cărţi traduse, **" Belgradul în cinci prieteni**", editie bilingvă de poezii inedite şi **" Nereci"**

1972 - Publică două noi volume de poezii, **" Belgradul în cinci prieteni"** si **" Măreţia Frigului".** Pentru volumul de eseuri **" Cartea de recitire"** obţine pentru a treia oară Premiul Uniunii Scriitorilor

1973 - Scoate o antologie numai de poezii de dragoste **" Clar de inimă"**

1974 - În martie, de ziua lui, are o revelaţie a morţii sub forma unui îngrozitor tunel oranj - odiseea sa "spaţială" va continua

1975 - Obţine pentru ultima oară Premiul Uniunii Scriitorilor şi i se atribuie premiul international "Gottfried von Herder". Tipăreşte a patra sa antologie, **" Starea poeziei",** în populara colecţie *"Biblioteca pentru toţi"*. E publicist comentator la *România literară*. Se mută în ultima sa locuinţă, Str. Piata Amzei nr. 9

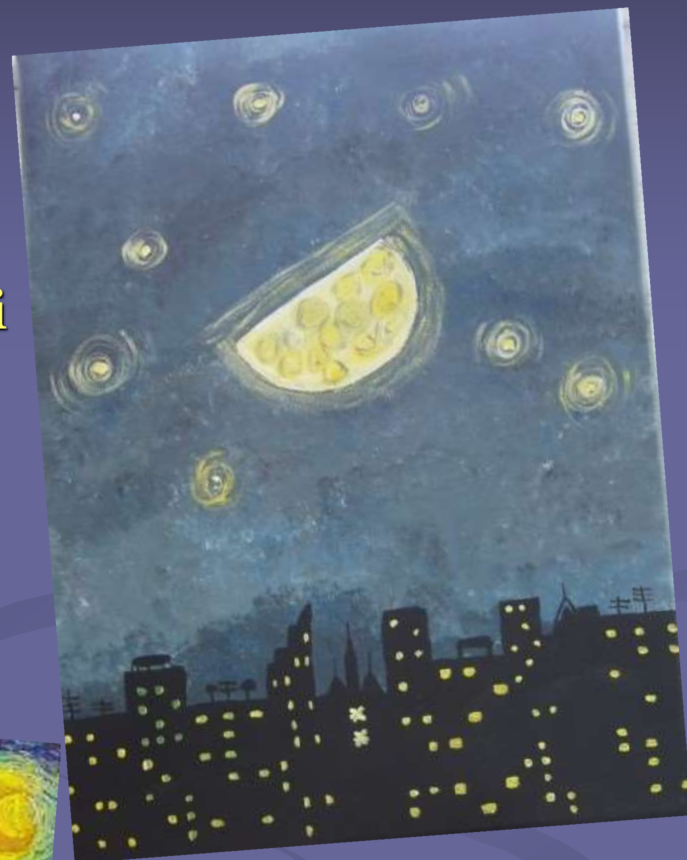
1977 - La cutremurul din 4 martie în Bucureşti poetul încearcă, în zadar, să-l salveze pe prietenul său Nicolae Ştefănescu, şi este lovit de prăbuşirea unui zid după cutremur. În urma şocului face o scurtă paralizie a părţii stângi a corpului care va lăsa urme şi după vindecare

1978 - Publică volumul de poezii " Epica Magna", care primeşte premiul "Mihai Eminescu" al Academiei Române

Ce bine că eşti

“Du-mă, fericire, în sus, si izbeste-mi
tâmpla de stele, până când
lumea mea prelungă şi în nesfârşire
se face coloană sau altceva
mult mai înalt şi mult mai curând.”

Ce bine că eşti, ce mirare că sunt!

Două cântece diferite, lovindu-se amestecându-se,

două culori ce nu s-au văzut niciodată,

una foarte de jos, intoarsă spre pământ,

una foarte de sus, aproape ruptă

în înfrigurata, neasemuita luptă

a minunii că eşti, a-ntâmplării că sunt.

Nichita Stănescu

